

αὐτῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1869,

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

Ο ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

Εἰς ἐν τῶν προηγουμένων φύλλων τῆς ἐφημ. τῶν Παιδῶν ἐδημοσιεύσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ ὅρου Βλάγκ, τοῦ ὑψηλοτάτου ὄρους ἐν Εὐρώπῃ. Οἱ θέλοντες ν' ἀναβῶσι τὸ ὄρος τοῦτο ἔχουσι πάντοτε ἀνάγκην ὁδηγοῦ· διότι ὑπάρχουσι ἄπειροι ἐπικίνδυνοι θέσεις ὥστε οὐδεὶς τολμᾷ νὰ τὸ ἀναβῇ μόνος. Ὁ ὁδηγὸς γινώσκει ποῦ τὸ μονοπάτιόν εἶναι ἀσφαλὲς καὶ διὰ τοῦτο οἱ περηγηγῆται ἐπιζητοῦσι τὴν συνοδείαν καὶ ὁδηγίαν τοῦ.

Ἦτο καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ χώρα τῆς νέας Ἀγγλίας ἐν Ἀμερικῇ ἦτο σκεπασμένη με πυκνὰ δάση καὶ δρόμοι δὲν ὑπῆρχον. Οἱ πρῶτοι Εὐρωπαῖοι ἄποικοι ἐπομένως, ὅταν ἤθελον νὰ ὑπάγωσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἐμίσθωναν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους, — τοὺς ἀγρίους κάτοικοὺς τῆς χώρας, διὰ νὰ τοὺς συνοδεύσῃ καὶ τοὺς ὁδηγήσῃ διὰ τῶν προαἰωνίων ἐκεῖνων δρυμνῶν· διότι οἱ αὐτόχθονες Ἀμερικανοὶ ἦσαν γυμνασμένοι καὶ ἐγινώριζαν καλῶς διὰ τὰ μονοπάτια καὶ εἰλας τὰς ἀτραποὺς, ὥστε ἠδύναντο νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον χωρὶς δυσκολίας.

Ὁ Μωϋσῆς, καθὼς ἐνθουμῶνται ὅσοι ἀνέγνωσαν τὴν Παλαιὰν Διαθήκην (βιβλίον τῆς Ἑξόδου), ἦτον ὁ ὁδηγὸς τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν ἐρημὸν 40 ἐτῆ. Ἡ Νεφέλη ἦτον ὁ ὁδηγὸς τοῦ Μωϋσέως καὶ ὁ ἀστὴρ τῆς Βηθλεὲμ ὁ ὁδηγὸς τῶν μάγων, οἵτινες ἦλθον ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν νὰ προσκυνήσωσι τὸν μικρὸν Ἰησοῦν.

Ὅταν τις δὲν ᾔναι εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, ἢ δὲν ἡξεύρῃ ποῦ αὕτη κεῖται, ἢ ᾔναι εἰς κίνδυνον νὰ τὴν χάσῃ, μάλιστα εἰς μέρη, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀσφαλῆ, τότε ἔχει ἀνάγκην ὁδηγοῦ — ἔχει χρεῖαν ἀνθρώπου

νὰ τοῦ δείξῃ τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς αὐτήν.

Ὁ σκοπὸς τῶν ὁλίγων, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ γραφθῶσιν ἐνταῦθα, εἶναι νὰ διευθύνῃ τὸν νοῦν τῶν παιδίων εἰς τὸν καλλίστον καὶ ἀσφαλέστατον ὁδηγὸν διὰ τοιαῦτα ἄπειρα καὶ ἀθῶα ὄντα, — τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὁ Χριστὸς ἵσταται παρὰ τὴν ὁδόν, ἡ ὁποία φέρει πρὸς τὴν οὐρανὸν καὶ ὑπόσχεται νὰ ὁδηγήσῃ διὰ τὰ παιδία ἀσφαλῶς κατ' ὁλὴν τὴν ζωὴν των, ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου καὶ εἰσελθῶσι διὰ τῶν πυλῶν εἰς τὴν πόλιν.

ΠΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΟΔΗΓΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται δὲν πρέπει νὰ νομίσουν, ὅτι ὁ λόγος ἐδῶ εἶναι περὶ ὁδηγοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ τὰ ἐκβάλῃ ἀπὸ κίνδυνου δάσος, ἂν τύχῃ ποτὲ νὰ πλανηθῶσιν εἰς αὐτὸ, οὔτε θὰ τὰ καταβιβάζῃ ἀπὸ ἀπόκρημνον βράχον, εἰς τὸν ὁποῖον πιθανὸν νὰ σκαλῶσων, οὔτε θὰ τὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν δημοσίαν, ἂν ποτε συμβῇ νὰ παραδρομήσωσιν ἀπ' αὐτῆν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, — ὁ καλὸς καὶ ἀσφαλὲς οὗτος ὁδηγὸς τῶν μικρῶν παιδιῶν, δὲν ὑπόσχεται τοιαῦτα πράγματα· μολοντί καὶ ταῦτα δύναται νὰ κάμῃ, ἐὰν γείνῃ χρεῖα. Ὁ Χριστὸς θέλει νὰ λάβῃ τὰ παιδία ὑπὸ τὴν φροντίδα του καὶ νὰ τὰ κάμῃ νὰ τὸν ἀκολουθοῦν, διότι κινδυνεύουν κατ' ἑκάστην νὰ ἁμαρτήσουν καὶ πραγματικῶς εἰς πολλὰ μικρὰν ἡλικίαν ἀρχίζουσιν νὰ ἁμαρτάνωσιν.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι τόσον κακὸν πρᾶγμα εἰς τοὺς ὑψιστοὺς τοῦ Θεοῦ, ὥστε δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ βλέπων αὐτὰ εἰς τοιοῦτον κίνδυνον, χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ χεῖρα βοήθειας διὰ νὰ τὰ ἐλευθερώσῃ ἀπ'